

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg tror, man maa sige, at Spørgsmaalet om den danske Hesteeksport til Tyskland og dens Forbindelse med den tyske Hestetold, endnu ikke er afklaret, og navnlig er det ikke afklaret, i hvilken Grad hele dette Spørgsmaal staar i Forbindelse med en Nedsættelse af selve Hesteforbruget i Tyskland, idet Tysklands Hesteforbrug i de sidste Aar er gaaet ned, og i de kommende Aar yderligere vil gaa ned i Kraft af Overgangen til Motorbrug. Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg sige, at det jo er en ganske forkert Betragtning, at det, der her er sket, skulde have slaaet Benene bort under, hvad han kaldte den traditionelle Frihandelsbetragtning. Thi Forholdet her vil utvivlsomt være det — under Forudsætning af, at Forholdene i øvrigt er lige, at der ikke sker en Omlægning i Tysklands Forbrug af Heste —, at i det Øjeblik denne høje Told gennemføres, vil den komme til at ramme det danske Landbrug haardt. Men lige saa sikkert er det, at hvis denne Told opretholdes, vil det have en Forhøjelse af Hestepriiserne i Tyskland til Følge, som atter vil medføre, at de tyske Forbrugere af Heste kommer til at betale mere for deres Heste, og at det danske Landbrug efter en vis Tids Forløb igen vil kunne komme til at konkurrere paa det tyske Hestemarked. Det er da ganske givet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning og derefter det ærede Medlem Hr. Drachmann, og saa vil der ikke blive givet Adgang til flere korte Bemærkninger.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ilede nu det ærede Medlem Hr. Pinstrup til Hjælp. Det er ikke noget, man ser hver Dag, og der er derfor Anledning til at notere det. Han plumrede nu Spørgsmaalet om den tyske Hestetold saaledes, at det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup har sagt, traadte helt i Baggrunden. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde ganske simpelt, at den tyske Hestetold *forbød* Indførsel af Heste til Tyskland. Han sagde ikke, at den *fordyrede* Hestene, for det vilde ikke have faaet mig til at gaa herop, men han sagde, at den *forbød* Indførsel af Heste til Tyskland, og at paa samme Maade *forbød* vor Told Indførsel af fremmede Industrivarer. Det var altsaa ganske urigtigt og i Strid

med hele det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup indtager, naar han skal vurdere den tyske Hestetolds Virkninger ligeoverfor de danske Producenter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde ikke andet at gøre end at sætte sin Lid til, at Hestepriisen i Tyskland i Ly af Hestetolden maatte blive saa stor, at ogsaa vi til sidst maatte kunne eksportere dertil. Jeg vil blot gøre opmærksom paa den højst sandsynlige Følge, den nemlig, at hvis ikke Tolden bliver nedsat forinden, vil Hesteavlens i Tyskland blive fremmet, saaledes at det bliver den tyske Hesteavl, der faar Gevinsten og den selvfølgelig dermed tilsigtede Præmie. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard behøver blot at se paa den svenske Toldlov af 1888, hvorledes den i stor Udstrækning flyttede Produktionen fra København til Sydsverige og forbeholdt det svenske Marked for svensk Produktion, samtidig med at den billigjorde Priiserne derovre.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg blot sige, at naar han intet ved, og jeg heller intet ved, skulde han ikke begynde at fremsætte positive Paastande. Jeg ved blot een Ting: at de Toldsatser, som det ærede Medlem Hr. Pinstrups eget Parti i de senere Aar har været med til at gennemføre her i den danske Rigsdag, har ikke virket prisfordyrende, tværtimod, det ved vi fra Importreguleringen, fra Kriseforanstaltningerne og fra de Luksustoldsatser, vi gentagne Gange har behandlet her.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Trier spurgte mig — saaledes forstod jeg ham —, om jeg, naar jeg krævede Arbejdslønningerne sat ned, da *ved Lov* vilde være med til, at ogsaa den laante Kapital i en Virksomhed skulde have sin Rente sat ned. Jeg vil hertil sige for det første, at naar jeg har talt om disse Forhold, har jeg hele Tiden sagt „Produktionsomkostningerne“, og Produktionsomkostningerne omfatter jo nu ikke alene Arbejdslønninger, og dernæst, at det Forhold, det ærede Medlem Hr. Trier berørte med Hensyn til Obligationsslaanet i en Virksomhed, er vist et konraktmæssig Forhold, som vi overhovedet ikke er i Stand til at beskæftige os med her. Jeg tror, det vilde være til ganske overordentlig Skade og Svækkelse for In-